ГОДИНА XLIV — ЦЕТИЊЕ, понедјељак 21. септембра 1915. — БРОЈ 46.

ЦИЈЕНА ЛИСТУ:

За *Црну Гору*: за годину 8 перп. за пола год. 4 перп.

За све остале земље: за годину 20 франака а за пола године 10 франака — у злату.

Претплата се шаље само *унапријед* Администрацији овога листа и то за цијелу или *најмање* пола године.

Појединн примјерак *20 пр.*

Рукописи, који буду послати уредништву или администрацији не враћају се.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, *Journal Officiel*, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s' abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, *Cettigné, Monténégro.*

L' abonnement pour le pays 8; pour tous les autres pays 20 francs par an.

La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Огласи се шаљу Администрацији и за исте плаћа се за сваки ријеч или број: из слова: петит 4, гармонд 6 и цицеро *8 пара*; за огласе, који запремају простор мањи од 50 ријечи из петит слова плаћа се *2 перпера* — све напријед наведено за први пут а за сваки даљи пут у пола од горње цијене.

Ријечи, шаре и празнине, које заузимају простор једнога, два и више реди, плаћају по запремини, рачунајући сваки ред по 6 ријечи.

Осим горњег још и такс. биљегу од *50 пара* за свако једно штампање за прив. огласе (чл. 47. тач. 12. зак. о такс.) а за службене, које држ. власти спроводе по потреби приватних лица, *1 перпер* (чл. 47. тач. 132. зак. о таксама.)

Власник: Државна Штампарија. — Излази суботом — Одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Пошто ће Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Спољних Послова, Генерал-Ађутант, Дивизијар, Сердар Јанко Вукотић одсуствовати неко вријеме, то на основу чл. 10. закона о Краљ. Влади и о уређењу државнијех надлештава рјешавамо, да истога заступа у дужностима Предсједника Министарског Савјета и Министра Спољних Послова Наш Министар Финансија и Грађевина Мирко Мијушковић.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Спољних Послова, нека изврши овај указ.

Цетиње, 21. септембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Спољних Послова,
Генерал-ађутант, дивизијар,
сердар Ј. Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Спољних Послова, постављамо:

за члана Главне Државне Контроле, Јована Хајдуковића, досадашњег Обласног Управитеља у Пећи, по службеној потреби; и

за вршиоца дужности рачуноиспитача Главне Државне Контроле, Милана Терића, свршеног ђака трговачке академије, са платом друге класе шестога чина.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Спољних Послова, нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. септембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Спољних Послова,
Генерал-ађутант, дивизијар,
сердар Ј. Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде, постављамо:

за члана Обласног Суда у Колашину, а да врши дужност предсједника истог Суда, Ђукана Спасојевића, досадашњег члана Обласног Суда у Подгорици, по службеној потреби;

за члана Обласног Суда у Бару, Милоша Ивановића, досадашњег члана Обласног Суда у Никшићу, по службеној потреби; и

за члана Обласног Суда у Никшићу, Андрију Контића, досадашњег члана Обласног Суда у Бару, по службеној потреби.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. септембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде, постављамо:

за секретара Обласног Суда у Никшићу, Др. Блажа Лекића, дипломираног правника, са платом треће класе петог чина;

за секретара Обласног Суда у Пећи, Тодора Маријановића, дипломираног правника, са платом треће класе петог чина;

за секретара Обласног Суда на Цетињу, Михаила Божовића, дипломираног правника, са платом треће класе петог чина;

за секретара Обласног Суда на Андријевици, Богдана Бојовића, дипломираног правника, са платом треће класе петог чина; и

за писара Обласног Суда у Колашину, Арса Петровића, апсолвираног правника, са платом друге класе шестог чина.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. септембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде, постављамо:

за члана Општинског Суда у Гусињу, Драга Вукотића, досадашњег секретара Обласног Суда у Никшићу, по потреби службе, са досадашњим чином и платом;

за члана Општинског Суда у Беранама, Илију Филиповића, досадашњег члана Општинског Суда на Цетињу, по потреби службе, са досадашњим чином и платом;

за члана Општинског Суда на Цетињу, Вука Царичића, досадашњег секретара Обласног Суда на Цетињу, по потреби службе, са досадашњим чином и платом;

за чланове Општинског Суда у Пљевљима, Крста Ненезића, досадашњег члана Општинског Суда у Подгорици, по потреби службе, са досадашњим чином и платом; и

Благоту Селића, досадашњег члана Општинског Суда у Ђаковици, по потреби службе, са досадашњим чином и платом;

за члана Општинског Суда у Подгорици, Божа Мартиновића, досадашњег члана Општинског Суда у Пљевљима, по потреби службе, са досадашњим чином и платом; и

за члана Општинског Суда у Ђаковици, Радосава Рецића, досадашњег члана Општинског Суда у Пљевљима, по потреби службе, са досадашњим чином и платом.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. септембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде, ријешили смо и рјешавамо:

да се Никола Вуковић, члан Општинског Суда у Гусињу, на основу чл. 49. зак. о чинов. грађ. реда, отпусти из државне службе, у интересу исте.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. септембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

Службена саопштења

РИЈЕШЕЊЕ

Одлуком од 3. септембра, т. г. број 3382, донесеном на основи ријешења Министарског Савјета од 29. августа т. г. број 405 уважен је свим ђацима-рекрутима и онима, који су због рекрутације спријечени продужити школу, проведени у школи први триместар — у школску годину, с тијем, да се са онима, који имају по једну, двије или више слабих оцјена поступи по закону, односно за оне из Нових Крајева, по Уредби за исте крајеве.

Но, како су на овај начин сви ђаци, који имају више од једне слабе оцјене, стављени у гори положај него да нијесу ни почињали први триместар, јер би према горњем сви они, који су имали двије слабе, оцјене у првом триместру, морали понављати разред, а они са више од двије слабе изгубили би право да буду и даље примљени у гимназију, чега не би са већином било, да су могли продужити школу редовно, јер би им се у будућим семестрима дала могућност за поправку тих оцјена — то је потписани предложио, а Краљ. Министарски Савјет својим ријешењем од 21. септембра т. г. број 455 усвојио:

Да се, с обзиром на горе наведене разлоге, измијени раније ријешење од 3 сеп. т. г. број 3382 у толико, што ће сви горе наведени ђаци, који у проведеном у школи првом триместру имају по једну и двије слабе оцјене, моћи поправити исте поправним испитом у данима, које ће им одредити управе дотичних школа, а сви они, који имају више од двије слабе, моћи ће ући у исти разред, а да се не сматрају понављачима.

Ово се односи и на оне ђаке, који не буду у првом триместру испитани и оцијењени из свијех предмета, а буду имали по коју слабу оцјену.

Број 3648.

Цетиње, 21. септембра 1915. год.

Министар
Просвете и Црквених Послова,
Гаврило М. Церовић.

СТЈЕЧАЈ

На основи чл. 5. закона о државним стипендијама расписује се стјечај на 10 стипендијских мјеста за правни, 12 за медицински, 12 за технички и 15 за филозофски факултет.

Висина појединe стипендије је према чл. 7 истог закона од 720—1440 перпера годишње.

Сваки, који жели добити стипендију, дужан је, према чл. 3 и 4. закона о стипендијама, уз молбу поднијети: а) школско свједочанство о до тада свршеној школи, односно увјерење о потоњем испиту; б) увјерење о владању; в) увјерење од пореских власти о имовном стању, с означењем колико му родитељи, односно имање плаћа порезе и дације годишње и г) љекарско увјерење о здравственом стању.

Првијенство на стипендије имају бивши стипендисти, који буду испуњавали све законске услове, а међу овима они, који су по школи старији. При једнаким условима имају пече право дјеца погинулих или онеспособљених у рату, или у државној служби.

Молбе за стипендије са потребним документима имају се упућивати Министарству Просвете најдаље до 15. октобра т. г.

На овај стјечај имају се се јавити и сви они стипендисти, који су уживали стипендије Министарства Војног, а испуњавају законске услове.

Број 3626. Министарство Просвете и Црквених Послова, 20. септембра. 1915. године. Цетиње.

ОБЈАВА

Рјешењем Господина Министра Просвете и Црквених Послова од 20. овог мјесеца број 3610 наређено је, да се за ову школску годину отворе гимназије на Цетињу (осам разреда), у Подгорици (шест разреда), Никшићу (четири разреда), Беранима и Пећи (по три разреда) и Учитељска Школа у Пећи (три разреда), о чему се извјештавају заинтересовани ради знања.

Накнадно, у најкраће вријеме, биће објављени дани уписа од управа дотичних школа, као и дани пријамних и повторних испита.

Број 3627. Мининистарство Просвете и Црквених Послова, 21. септембра 1915. год., Цетиње. (1,2)

ОБЈАВА

Да би се омогућио рад у гимназијама у земљи, од којих ће што већи број бити убрзо отворен, позивају се сви они, који желе компетовати на мјеста привремених предавача у истијема, да своје молбе уз прилог докумената о свршеној школи упуте Министарству Просвјете најдаље до 25. овог мјесеца, назначивши у њима, које предмете могу предавати и у којој гимназији, као и адресу свог пребивања ради одговора.

Број 3478. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвете и Црквених Послова, 11. септембра 1915. год., Цетиње. 3,3

— Рјешењем Господина Министра Унутрашњих Послова од 12. овог мјесеца П. Број 2641. поништена је као на закону неоснована сва званична радња капетанске власти у Рожају у погледу издавања и потврде заставног уговора, који су склопили и пред истом капетанском влашћу 16. августа тек. год. под бр. 3320. потврдили Ахмет Феризов, Медо Зеков, Садик Селимов, Садрија Феризов и Садик Зећин — Дацићи, из Ибарца, кап. Рожајска, са Јоцом Петровићем, а по којем уговору су Дацићи уступили били Јоцу Петровићу, све своје непокретно имање, да га овај експлоатише за 30 година, а за своту од 40.000 перпера, по истеку којег рока би Дацићи имали повратити Петровићу означену своту, а овај њима имање.

Горње се ставља до знања свима, који би овим до сада или по сада били заинтересовани.

Број 2641. Из канцеларије Одјељења Народне Привреде Министарства Унутрашњих Послова, 13. септембра, 1915. год., Цетиње. (1,3)

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Légation Hellénique à Cettigné.

Par le Décret Royal de mobilisation sont convoquées les classes 1892 à 1911 comprises c. à. d.:

1) Tous les réservistes de ces classes ayant accomplis trois mois de service;

2) Tous les réservistes ne se trouvant pas actuellement sous les armes mais appartenant aux classes 1912 1913 a, 1913 b, et 1914 qui ont servi pendant trois mois;

3) Tous les auxiliaires appartenant aux classes 1892 jusque 1914 incluse ayant ou non servi;

4) Tous les officiers de réserve n' importe de quelle classe;

5) Sont dispensés de l' appel les exemptés des susdites classes ayant servi comme volontaires.

Грчко Посланство на Цетињу.

Краљевским указом о мобилизацији позвате су класе од 1892. до 1911. укључиво т. ј.:

1) Сви резервисти ових класа који су служили у војсци по три мјесеца;

2) Сви резервисти, који се сада не налазе под заставом, али припадају класама г. 1912, 1913. а), 1913. б) и 1914. а који су служили по 3 мјесеца;

3) Сви резервисти из помоћних родова оружја који припадају класама 1892 до 1914 укључиво а који су служили или не;

4) Сви резервни официри било које класе;

5) Не имају се пријављивати они који су ослобођени од тих класа, а који су служили као добровољци.

За цара и отаџбину

Командант јуначке посаде тврђаве Осовца, генералмајор Бжозовски, упутио је Цару Николи овај рапорт:

Вашем Императорском Величанству најпонизније јављам да је 9. августа, према наредби главнокомандајућега, утврђење Осовјец у 10 часова ноћу разорено.

Одбивши с побједом у 1914. години четвородневни јуриш противникова, 26. јануара ове године, утврђење је примило борбу са бројно надмоћним снагама противниковим које су бројале скоро пола корпуса. Гарнизон утврђења пренио је одбрану на предње позиције, почев од града Грајева, и тиме се добило времена за преправку утврђења на упорну одбрану.

Крај јануара и фебруара одликовали су се особито упорном борбом, како пје-

шачких одјељења тако и тврђавске артиљерије, која је морала да прими двобој са артиљеријом противниковом, јачом и по даљини домета и по калибрима: до 20 и по, 30 и по и 42 сантиметра. Сви напори противника, силнога и пјешадијом и артиљеријом, разбили су се о храброст тврђавског гарнизона, који је увијек у борби, корак по корак, готово увијек борећи се бајонетом, одлазио под заштитом форова. Упорно задржавши противника код Грајева, код села Руда, на Бјелашевско-Капицкој позицији, гарнизони трупа првог борбеног реда сконцентрисали су 8. фебруара напоре своје на Сосненску предњу позицију и чврсто су је заузели. Тога се дана завршила заиста херојска борба око заузећа предњих позиција, а 9. фебруара непријатељ је отворио ватру на форове утврђења и плацдарм из 78 тешких оруђа и више од 100 пољских топова, не рачунајући аутомобилске батерије.

Разорно дјејство пројектила од 20 и по, 30 и по и 42 сантиметра било је ужасно, и готово све зграде у тврђави, сграђене од цигаља и дрвета, уништене су потпуно; земљани радови били су разривени, бетонска склоништа оштећена. Одбијајући преко дан противникове јурише на Сосненске позиције и његову артиљеријску ватру на утврђење, гарнизон је преко ноћ радио на оправку утврђења и одржавао и појачавао његову отпорност.

18. марта противник, увидјевши бесплодност својих напора да нас отјера са Сосненских положаја и да уништи нашу артиљерију, сам је прешао у одбрану, укопавши се и оградивши гвозденом жицом на линији Климашивница—Бјелашево—Цемночије—Капице, а за тим повукао и већи дио своје артиљерије у позадину, јер је, према извјештајима, била оштећена од наше. Од 18. марта опсада се Осовјеца може сматрати пасивном.

Од 1. јула, акција противникова поново је оживјела. 24. јула предузео је јуриш, испустивши 600 балона отровних гасова. Гарнизон утврђења, готово сав затрован гасовима, испрва је напустио своју предњу позицију, истурену на 2 километра од утврђења, али, одушевљен командантима, бајонетом је истјерао противника из наших опкопа и, нанијевши му огромне губитке, повратио до посљедње стопе све што му је отето било. Дјејство загушљивих гасова било је ужасно. Смртно поразив наша предња одјељења, отров гасова ослабио је заштитнике, и све дрвеће и шибљена 16 километара унаоколо било је засићено њиме.

Неуспјели покушај противников да заузме тврђаву на јуриш с гасовима није умањио његове напоре. Настављајући и даље интензивно бомбардовање, 26. јула почео је спремати се за други јуриш, још снажнији по отрову гасова. Али му је тај јуриш задоцнио, јер је од 4. до 6. августа почела претходна евакуација утврђења, а 9. августа, од 3 часа ноћи, извршено је потпуно разоружање тврђаве. Разрушење тврђавских објеката извршено је у потпуности: сви бетони, капонири и подруми разорени су; све дрвене грађевине у тврђави, као и Довнорска касарна и Суворовски штаб, на 12 километара од утврђења, запаљени су.

У 11 часова ноћи, под рафалима противникове артиљерије, гарнизон је напустио утврђење, претрпивши незнатне губитке, и, сходно наредби, заузео је прву пољску позицију на 13 километара западно од потпуно уништеног утврђења.

На основу изложенога, усуђујем се најпонизније јавити, да је тврђава Осовјец, до посљедњег момента, са чашћу и свето испуњавала своју дужност, не само одбивши јачега непријатеља, него у ствари још и протегавши фронт на линији земљаних утврђења до на 60 километара, рачунајући од Карповиче до Бачаровског гата, и проширивши Сосненску предњу позицију фронтом за више од 15 километара. Такав положај утврђења не само што му је допуштао да испуни свој прави задатак, који му је наређен, него је још затискивао собом и велику празнину између бокова армија, привлачећи на себе велике снаге.

Без обзира на критично стање у јануару, фебруару, јулу и августу, на непрекидну борбу и дању и ноћу са непријатељем бројно надмоћнијим, који је на утврђење избацио више од 400.000 пројектила, Осовјец до посљедњег тренутка није изгубио своје отпорности; напротив, још ју је и појачао.

За 6 и по мјесеци непрекидно бранећи се пушчаонм и артиљеријском ватром Осовјец је много пута прелазио у борбе на бајонет, и непријатељ је правилно оцијенио снагу његову и запалио опкопе своје у неколико паралела жице и прибјегао јуришу с отровним гасовима, јер је заузеће отвореним нападом сматрао за немогућно.

За 6 и по мјесеци опсаде, изгубивши од непријатељске ватре многе заштитнике, гарнизон утврђења Осовца усуђује се да поднесе Вашем Императорском Величанству заклетву, да ће и у даљем свом борбеном раду ако Господу Богу буде угодно, положити све кости своје у славу свете личности Ваше и на понос велике и непобједне Отаџбине наше.

Потписао генералмајор
Бжозовски

11. августа 1915.

На оригиналу рапорта Цар је својом руком написао:

Изражавам најтоплију благодарност цијелом саставу — бившем гарнизону јуначког Осовца.

Николај.

„Пијемонт“

ТЕЛЕГРАМИ

Петроград, 12. сент. Саопштење Главног штаба: На југу варошице Барановићи непријатељске предстраже допрле су до ријеке Мишанки, десне утоке ријеке Шаре. У битци код Логишина Нијемци су били потпуно потучени и дали су се у бјегство. Ми смо заузели Логишин. Непријатељски парк пао је у руке нашој коњици која је исјекла спроводнике и уништила каре. Код Дуброви Мокре на истоку од Логишина Нијемци су претрпјели тешке губитке. На југу од Припјета непријатељ је био избачен из села Гориће, а такође и одбачен с ријеке Веселука. Наше су трупе имале особити успјех у околици Луцка. Пошто су јуришем заузели ноћу 10 сент. непријатељски положај код села Липовец, наше трупе су заробиле 80 официра и 4000 војника, заплијенивши неколико митраљеза, пољске кујне и телефоне. 11. сент. у вече Луцк је био у нашим рукама. Истог дана у вече наше трупе јуришем заузеше мостобран код Красно. Послије жестоког нападаја наше трупе освојише села Подгајце и Крупијец и при бајонетском боју преклаше много Мађара. У бојевима при прелазу ријеке Стира, у току потоњих дана, заробили смо више од 10.000 аустро-њемачких војника. На страни Почајева непријатељ је у неколико пута вршио нападе. У околици села Тмидовка на југозападу од Тремболова непријатељ је био још даље одбачен на запад.

Петроград, 12. септембра. На фронту Ошмјани-Припјет нема никакве значајније промјене; воде се одвојени бојеви. Према допунским извјештајима, у околици Ново Грудока и Барановићи један непријатељски корпус у боју код Логишина претрпио је жестоке губитке и приликом његовог одступања у нереду заробили смо 7 официра и 500 здравих њемачких војника, заплијенили топова и митраљеза. Заробили смо такође велики број њемачких рањених војника, које још нијесмо пребројили. У жестоком боју у околици Дубна, наше трупе послије фронталног нападаја заробише 30 официра и око 1600 војника, као и неколико митраљеза. Наше трупе су извршиле овај нападај под ураганским огњем непријатељске артиљерије, те су се иза тога морале мало повући на раније положаје. На граници Галиције у околеци Ново-Алексинац, непријатељ је у неколико пута вршио нападе, али наше трупе енергичном контра-офанзивом сломише непријатеља и том приликом заробише више од 3000 војника са четири митраљеза. У близини села Добробоље на југо-западу од Тремболова, козаци јурише на противника који се даде у бјегство. Наша коњица гонећи непријатеља у бјегству исјекла је један дио, а остатак заробила од 500 војника и 17 официра. Такође су том приликом заплијењена два митраљеза. Према допунским извјештајима, у околини Луцка заробили смо 128 официра са 6000 војника.

Петроград, 13. септембра. Саопштење Главног Штаба: На фронту двинском без промјене. Према исказу заробљеника у потоњим бојевима и у одбијеним њемачким нападајима Нијемци су имали јаких губитака. Приликом боја за овладање селом Дрисвијати на истоименом језеру, Нијемци су били избачени из тог села. Код Вилејке бојеви се настављају. Сви нападаји њемачки одбијени су. Наше су трупе на бајонет заузеле утврђења код села Островца као и село Гирки. Код Сморгана бојеви се настављају. Наше трупе су бајонетским ударом сломиле отпор Нијемаца код села Подгурје на истоку Ново Грудока, гдје су заробили 4 официра и 92 војника. Јуче се особито жестоки бој био код мајура Марусија на западу од Ново Грудока, гдје су шанчеви прелазили из руку у руке. На југу од тог мајура, Нијемци су били избачени из њихових шанчева. Код села Колчице заробили смо око 60 Нијемаца, заплијенивши возове, као и велики број муницијских сандука. Мало ниже, на југу, послије крвавог боја отели смо село Подлжје. На Струмену одбацили смо непријатеља преко ријеке. Непријатељ је оставио мноштво рањеника и муниције и при бјежању запалио мост коо Статишева на југу од Пинска. На фронту јужног Припјета као и на Галицијском бојишту без знатних промјена. На југу од Чоросткова, двадесет наших козака напали су на Аустријанце, који су радили на шанчевима, исјекоше 18 војника и три официра, а заробише 47 војника и једног официра; међутим од козака су двојица само били лако рањени. На другом мјесту наша мала патрола напала је на стражарско мјесто аустријско од 20 војника, заробила 9, а остале исјекла.

Париз, 20. септембра. Французи су поново имали успјеха у Артоа на истоку и југу од Невила. Њемачки контра-нападаји на југу виса 119 били су потпуно одбијени. Поново смо заробили 5 официра и 281 војника. Французи су јако пошли напријед на сјеверу од Масижа. Једна ескадриља од 65 аероплана француских бачила је с врло великим успјехом више од 300 бомба на жељ. станицу Вузијер и на авијациони терен код те вароши.

Солун, 20. септембра. Из сигурног извора се зна, да је у околици Филипоља приликом мобилизације дошло до туче између мобилисаних војника и војних власти. Има мртвих и рањених.

Рим, 20. септембра. Дуж цијелог фронта Соче, планине Ромбона и у Красу непријатељ је јуче вршио жестоку артиљеријску и пушчану паљбу. Пјешадија није нигдје вршила нападе, осим што су неке непријатељске патроле покушале да се приближе нашим линијама, али су с неколико добро управљених метака биле брзо сузбијене. Један непријатељски аероплан бацио је јуче неколико бомба близу жељ. станице Севињано. Два грађанина су рањена. Непријатељски аероплани су покушали да лете поврх наших положаја у Красу, али су их наше батерије отјерале.

Лондон, 20. септембра. Сер Едвард Греј је овлашћен да изјави да су назад неколико дана аустро-њемачки официри приспјели у Бугарску ради руковођења с војском.

Њу-јорк, 20. септембра. 400.000.000 долара већ су уписати у франко-енглески зајам.

Париз, 20. септембра. Ноћу између четвртка и петка више цепелина су поново летјели поврх холандског земљишта, што је врло неповољно утицало на јавно холандско мишљење.

Париз, 20. септембра. По вијестима из Србије опажа се концентрација аустро-њемачких трупа у Сријему и Банату, као и концентрација бугарских трупа на граници Србије.

Из Администрације „Гласа Црногорца“

Ко има потребу да штампа оглас у „Глас Црногорца“, мора оглас тачно обрачунати и на истом прилијепити довољно таксе, како је то речено у заглављу листа; иначе платиће за опомену 1 перпер по чл. 57. Правила за извршење закона о таксама. Препоручује се, да се огласи пишу читко, и што краће садржине.

Акт којим се оглас спроводи на штампање може бити написан испод самог огласа или на полеђини овога.

Да трговачки огласи могу бити штампани у „Гл. Црногорца“, морају имати број и датум онога суда код којега су протоколисани.

Претплатници, који шаљу новац путницом, довољно је да означе на купону за које полугође и тачну читку адресу.

Званични огласи

Објава. Краљ. Министарство Финансија и Грађевина има вишу количину очуваних дописница са разним и разнобојним сликама из наших крајева обичног и „анкер“ формата. Исте би Министарство уступило препродавцима под условом, да их уз рабат од 15—20% продају по цијени: обичног формата по 5 пара а „анкер“ формата по 10 пара од комада.

Понуде се имају слати на Административно Одјељење Краљ. Министарства Финансија.

Број 3838. Из канцеларије Администр. Одјељења Краљ. Министарства Финансија. 12. августа 1915 г., Цетиње. (6,6)

Објава. На дан 4. октобра ов. године, у 8 часова прије подне, извршиће се у канцеларији овога суда јавна продаја на нижё (licitando minuendo) за набавку 80 куб. метара дрва за огријев судских просторија и 60 куб. метара за огријев истражног притвора.

Продаја ће се уступити понудиоцу најниже цијене, ако ова буде повољна.

Коме би требала ближа објашњења, може их добити у канцеларији судској, у радно вријеме.

Број 714. VII—1915—40. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 26. августа 1915 год., Пећ. (3,3)

Објава. У недјељу 27. ов. мј. управа дома умоболних на Д.-граду, одржаће јавну лицитацију за набавку дрва за огријев овога завода, почев од 1. октобра ове до 31. децембра 1916 године.

Лицитација ће се обавити у канцеларији ове управе, од 8—12 прије и од 2—5 сати послије подне, када ће се закључити и уступити понудиоцу најниже цијеле — разумије се, ако би ова била повољна.

Ближа обавјештења и услови о лиферовању дрва, лицитанти могу сазнати свакога дана у канцеларији ове управе.

Број 168. Из канцеларије Управе Дома Умоболних, 16. септембра 1915 год., Данилов Град. (2,2)

Службени огласи

ОГЛАС. Г. капетан Лука Ђујовић, из Старог Бара, изгубио је десет купона број 9. акција Никшићске Кредитне Банке — поменуте акције садрже сљедеће бројеве: 1011/16, 1024. и 1043/5.

Онај у чијим се рукама поменути купони данас налазе, позива се да исте најдаље до 16. децембра ове године пријави овоме Суду, јер ће се у противном случају огласити за неважеће, а реченом Ђујовићу издат ће се дупликати истих.

Новчаним пак заводима ставља се до знања да по истима неби чинили какве издатке, јер би се сматрали неважећим према Никшић. Кредитној Банци.

Број 914. VI—1915—49. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 16. септембра 1915. год., у Никшићу. (бр. 352, 1,3)

Приватни огласи

СТАРОГ белог и црног вина — правог грчког – има већу количину за продају по умереној цени.

(бр. 323, 4,4) **Трговина Синова Н. Марковића**, Пећ.

Посмртне објаве

Са болом у души и тужним срцем јављамо свима нашим сродницима, пријатељима и познаницима, да је наш брат, односно син, муж и ђевер

† Јоко Савов Пламенац

официр и командант чете

погинуо 7 септембра ове године у борби с нашим непријатељем.

И ако тешко потресени неизмјерним губитком, ипак, сматрамо за дужност, да и овом приликом изјавимо своју највећу благодарност г. бриг. Иву Ђуровићу, на његовом то плом и пријатељском саучешћу; г. Илији Вујачићу, в. д. команданта бригаде, који га до вјечне куће испрати; г. г. Јовану Вујановићу и Филипу Микељи — свештеницима, који при спроводу учествоваше и опијело му извршише. — Понаособ доживотна хвала истом г. Јовану Вујановићу свештенику и г. Нику Укшановићу, који се лијепим и дирљивим говором с покојником опростише; и г. кап. Ђикану Вукмановићу, команданту баталиона, као и официрима, подофицирима и војницима баталиона, који га другарски и братски ожалише.

Нек буде и вјечита хвала и свима онима, који својски узеше учешћа у овој нашој неизмјерној тузи и болу.

Бољевићи, 16 септембра 1915.

За навијек ожалошћени: брат **Мићо**; мајка **Мара**; жена **Стане** и снаха **Стане** са осталом родбином. (бр. 346, 2,2)

Приликом болијести, смрти и погреба нашег никад незаборављеног сина, односно брата

† МИЛИЈЕ

који се послије врло кратког боловања у 27 години свога момачког живота пресели у вјечност 7 овог мјесеца, овим путем изјављујемо нашу доживотну благодарност свим нашим пријатељима и познаницима, који нам покојника у његовој болијести посјетише и до вјечне куће испратише.

Особиту пак благодарност изјављујемо г. Тому Милову Дубовичанину, који је све трошкове око болијести, смрти, погреба и укопа нашег драгога покојника, као око својега пристава с очинским осјећајем и љубављу претрпио.

Цетиње, 18 септембра 1915.

Ожалошћени: отац **Миљан** и брат **Милосав — Масловарићи** с осталом родбином. (бр. 348, 1,1

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, супруга, брата, оца и стрица

† Сава Лукина Филиповића

који се 2 ов. мј., у 58 год. свога живота пресели у вјечност од задобивених му рана на Калиновик 19 септ. 1914 год.

Сматрамо за свету дужност, да овим путем изјавимо најтоплију благодарност свима онима, који нам лично, телеграфски или писмено учествоваше у нашој жалости.

Вјечита хвала браћи Пиперима, који похиташе да с нама заједно покојника оплачу и до вјечне га куће испрате.

Доживотна хвала г-ну доктору Станку Матановићу, докторима пљеваљске болнице и подгоричке, који непоштеђеше свога труда, а да би нам покојника од неумитне смрти отели. Особита хвала војницима Дворске страже из пиперског и спушког баталиона, који често покојника походише и већина њих до вјечне га куће испратише.

Хвала г-ну Миру Стојановићу, који се са покојником дирљивим говором при погребу опрости. — Хвала свештеницима: Новици Поповићу и Радосаву Марковићу; заступнику капетанском г-ну Ники Марковићу.

Доживотна хвала свима и свакоме, који нам у жалости учествова.

Пипери, Радећа, 2 септембра 1915.

Ожалошћена мајка **Јокна**; супруга **Пава**; брат **Велиша**; синови: **Јово** и **Михајло**; шћери: **Милена, Новка** и **Милосава**; синовац **Ђуро** и остала породица. (бр. 349, 1,1)

Издање и Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије